

Catherine Steadman
Noget i vandet
350 sider
Memoris

Udover at være en fantastisk, spændende bog, en thriller af dimensioner, så giver den stof til eftertanke.

For hvordan ville man selv reagere, hvis man fandt en formue og i teorien kunne leve lykkeligt i sus og dus resten af livet.

Ville man gøre alt for at beholde den? ALT?

På en bryllupsrejse finder et ungt par, Erin og Mark, noget langt nede i vandet, som de fisker op og undersøger nærmere. Trods forbehold og ængstelse.

Det skulle de ikke have gjort. Det, de finder, forvandler deres liv til en hverdag med frygt, hvor de hele tiden skal være nogle skridt foran for ikke at blive indfanget af folk, der vil dem ondt.

Det er en overordentlig fin debut, forfatteren her kommer med. Nogle ganske få steder er der løse ender, og sådan cirka godt midtvejs skal man holde sig godt igang for ikke at lægge bogen fra sig. Men så skal vi da lige love for, at spændingen stiger igen til højder, der giver skræk og jag.

Forfatterens hovedpersoner er fascinerende. Der går rigtigt mange tanker gennem hovedet på Erin, som er kvinden i forholdet, og vi kommer meget tæt ind i hendes psyke, overvejelser, handlinger og adfærd. Hendes beslutninger er hjertebankende, og den hjertebanken er smittende helt ud til læseren.

Vi kommer også pænt omkring bi-personerne, særligt manden Mark, men det er Erin, bogen er hægtet op på; det er hende, vi på en eller anden måde skal beslutte at have sympati eller antipati for. Går den så går den. Eller bare hun også bliver nuppet.

Plottet er godt, og slutningen ikke overraskende men alligevel uhyre velskrevet.

En fornem debut og en fængslende bog.